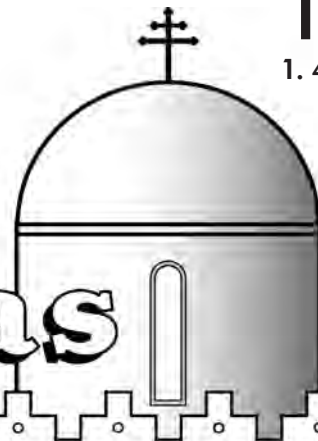

Modlitbový zápas

ROK 2012

*"Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"*

Lk 62. 6 - 7

O ODPUSTENÍ

1. ČASŤ

JEDNANIE A REAKCIE STARÉHO ČLOVEKA V OB- LASTI NEODPUSTENIA

Človek je bytosť telesná, duševná a duchovná. V každej tejto oblasti platia určité zákonitosti. My poznáme najlepšie tie telesné (ak nebudem jesť, zomriem hladom,...). Menej známe sú nám zákonitosti, ktoré platia pre našu dušu a ducha. Náš materializmus a telesnosť nám bránia vnímať tieto nehmotné dimenzie našej osobnosti.

Avšak tieto zákony sú raz Bohom dané a určené a platia. Nezávisle na tom, či o nich vieme alebo nevieme, či ich rešpektujeme alebo nie, fungujú. My máme moc ich uvoľňovať a tiež pôsobiť určitými kladnými či zápornými silami do svojho okolia.

Svoju silu má napr. každé naše slovo, myšlienka, viera. Úžasná moc je skrytá za dobrovoľným rozhodnutím človeka niekomu odpustiť. Starý človek je zdrojom

neodpustenia.

ÚŽASNÁ MOC JE SKRYTÁ ZA DOBROVOLNÝM ROZHODNUTÍM ČLOVEKA NIEKOMU ODPUSTIŤ.

Kto je to vlastne starý človek? Je to naša porušená prirodzenosť. Telesná oblasť je ovládaná nezriadenou žiadostivosťou a duševná oblasť je jednak vo vleku s ňou a jednak je narušená pýchou, ktorá bráni vnímať skutočné a večné reality a pravdivú hierarchiu hodnôt. Vo vzťahu k Bohu sa tento starý človek prejavuje ako vzbúrenec a popierač Boha. Vo vzťahu k blízkym tým, že:

- 1.) seba povyšuje a chváli
- 2.) blízkeho ohovára a odsudzuje.

Ježiš prišiel, aby nám dal jednak správny poriadok, ale tiež preto, aby nám dal silu do nového života, aby bol tento starý človek porazený a my aby sme chodili v „novosti“ života. (Rim

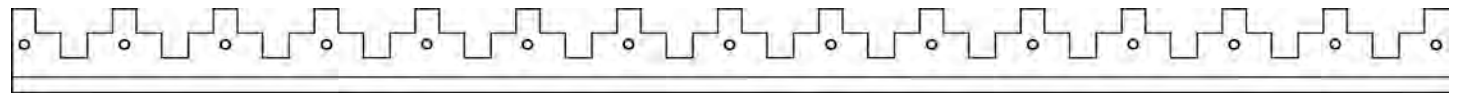
6,5 - Lebo ak sme s Ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní).

Krstom sme tento Boží život dostali. Ježiš jasne hovorí v evanjeliu o odpustení a na kríži nám dal príklad, aby sme aj my odpúšťali svojim blízkym.

Prvé slovo pri ukrižovaní bolo: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

My neodpustením svojich blízkych zväzujeme! Neodpúšťame nielen to, čo urobili nám, ale aj to, že svojimi chybami nevedomky ubližujú druhým. Zväzujeme iných svojou kritičnosťou a posudzovaním aj vtedy, keď jednajú podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Každý čin, každé rozhodnutie má svoju popularitu, čiže niekoľko % dobra, ale tiež nejaké % zla. Lenže my nevidíme tých 99% dobra a zaostrieme svoju kritiku na to 1% , ktoré je záporné. A pre to 1% sme schopní toho druhého odsúdiť. Budeme stále zdôrazňovať a pred druhými opakovať tú chybu, ktorú blízky urobil, aj keď sa nás netýka, aj keď vôbec nepoznáme hlboké pohnútky a okolnosti. A to je väčšina nášho rozprávania.

Položme otázku: O čom člo-

vek najviac rozpráva? Odpoveď:

1.) hovorí o sebe, zdôrazňuje svoje JA. Stále sa okolo neho točí. Vyzdvihuje svoje kladné vlastnosti. Pýši sa tým, čo urobil, svojim vlastníctvom, či je to už bohatstvo duševné alebo hmotné. V rôznych variantách bude skloňovať a časovať slovíčka o svojom JA. Aj keby 99% z toho, čo urobil, bolo zlé a 1% bolo dobré, bude zdôrazňovať to 1% a tých 99% nevidí a nechce vidieť. Teda človek má dvojakú mieru: Na seba iné a na blížnych iné.

2.) Druhá oblasť hovorenia je večné a nesmrteľné kritizovanie a odsudzovanie druhých. Toto sú dve oblasti a dvojaká náplň ľudských rozhovorov.

Ježiš hovorí: „No hovorím vám: Ľudia sa budú v deň súdu zodpovedať z každého daromného slova, ktoré vyslovia.“ (Mt 12,36)

Z každého prázdneho slova budete súdení. Lenže keby tie slová boli len prázdne! To znamená, že by som nikoho neodsudzoval a seba nevyvyšoval, to by sa nám zdalo ako veľká čnosť. Ľudia ale vyslovujú plné slová. Tie slová sú ako atómové hlavičky, ktoré vysielajú atómové strely nenávisť a zloby. Totižto nenávisť, kritické, ohováračské slovo sa šíri reťazovou reakciou a do mnohých duší vnáša nepokoj, horkosť,... Bohužiaľ, ten, kto takéto slová vypúšťa, si neuvedomuje a uvedomiť nechce, akú zhubnosť vnáša do ľudských duší svojim slovom. Slovo má moc. My, ktorí nosíme Ježiša v sebe, máme vysielat' jeho slová, ktoré rúcajú, ale zároveň aj budujú. Boria moc hriechu a stavajú Božie kráľovstvo.

Keby sme si boli vedomí, koľko prázdnych a zlých slov v priebehu dňa vypustíme! Keby sme

aspoň neodsudzovali iných! To, čo odsudzujeme, sami robíme. Lenže tým, že odsudzujeme iných, odsudzujeme na nich aj nás samých, a to už bohužiaľ vo svojej slepote nevidíme. „Akou mierou meriaš, takou ti bude namerané.“

Ak niekto odhodí v pohľade na svojho blízneho milosrdenstvo a bude sa dovolávať len spravodlivosti, ktorá je v jeho prospech, tak na neho doľahne aj iná spravodlivosť, ktorá je v jeho neprospech a dopadne ako ten služobník, ktorý nechcel odpustiť 100 denárov, dožadoval sa spravodlivosti a nejako zabudol, že jemu sa odpustilo 10000 denárov. Ten služobník skončil vo väzení.

Ježiš hovorí: „Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte zo srdca každý svojmu bratovi „ (Mt 18,35)

Odpúšťať blížnym nie je nejaký luxus, ale je to naša povinnosť a jediná podmienka, aby aj Boh odpustil nám. V modlitbe Pána je len k jednej prosbe dodatok a to sa týkalo práve tejto záležitosti:

„Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy. „ (Mt 6,14-15)

Vaša redakcia

Automatické pismo, alebo kresťanský „folklor“ nás nespasí

Jedna moja klientka na poradenstve pre nezamestnaných mi raz povedala: „Vezmite si do ruky pero, ukážem vám automatické pismo“. Absolútne som netušila, o čo sa jedná. Nikdy som o Automatickom písme nepočula.

Myslela som si, že budem niečo kresliť, že je to nejaká hra. Celá situácia bola nečakaná a trvala len niekoľko sekúnd. Pristúpila ku mne a začala vzývať môjho anjela strážcu. Nevedela som, že je nástrojom diabla a že vzýva démonov. Pravá ruka, v ktorej som držala pero mi začala samovoľne písať. Stalo sa to na základe otázky, ktorú táto žena démonovi položila. V tej chvíli som prežila najväčšie prelaknutie môjho života. Okamžite som zahodila pero a poslala som ju preč.

V nasledujúcom období začalo pre mňa peklo na zemi. Aj keď som na druhý deň s veľkou ľútosťou vyznala tento hriech v spovednici, kňaz mi vôbec nerozumel a ani mi nevedel nič poradiť. Nemal ani tušenie, čo treba v takomto prípade robiť. Nevedel, že je ešte potrebné v mene Ježiša Krista a jeho Svätej moci zrieknuť sa a prečať duchovné putá, ktoré aj napriek spovedi zostanú a tak si diabol môže nárokovať a otravovať dušu. Tak začala moja krížová cesta. Za 2 mesiace som schudla 15 kg, nakoľko som nevedela prijímať žiadnu potravu. Zvracala som niekedy aj 20 krát denne. Moja chôdza bola sprevádzaná obrovskými bolesťami. Bolo obdobie, keď som ostala v posteli, nakoľko som sa nevedela ani pohnúť – bola som úplne paralizovaná. Absolvovala som množstvo lekárskeho vyšetrení, ktoré boli všetky negatívne. Moje telesné útrapy však boli ničím v porovnaní s tým, akú duchovnú trýzeň som prežívala. Bolela ma duša, ale je to ťažké slovami opísať. Keď som postupne pochopila, že mi nikto z tohoto sveta nemôže pomôcť, chcela som sa viac primknúť k Bohu. A diabolská

nenávisť voči mne sa začala ešte viac stupňovať. Pocítila som, že nastal boj o moju dušu. Volala som k Bohu: „Pane, ničomu nerozumiem, ale verím, že ty si so mnou, že tento kríž nenesiem sama. Daj mi porozumieť tomu, čo sa to deje okolo mňa. Nevládzem.“ Po roku utrpenia mi Boh naozaj poslal neobyčajným spôsobom „osobného proroka“, ktorý mi svedčil o živom Kristovi, o jeho nesmiernej láske ku mne, úbohej hriešnici, o tom, že ma Boh skrze utrpenie očisťuje, ako keď sa kalí oceľ, aby všetka tá špina vyšla na povrch. Mal jasné postoje ohľadne okultných praktík, vedel že Automatické písmo je založené na špiritizme (vzývanie démonov). Spoločne sme, skrze moc Ježiša Krista, pretínali všetky duchovné putá s démonickými silami ktoré ma obťažovali, zriekla som sa ich, prijala som Ježiša Krista za svojho absolútneho Pána a Spasiteľa a v neposlednom rade som odpustila aj tej žene, ktorá mi tak ublížila. Následne sa začal proces môjho oslobodzovania, uzdravovania a predovšetkým môjho obrátenia k Ježišovi. Ježiš ma uzdravil komplexne – aj z chorôb, ktorými som predtým trpela. Predovšetkým však uzdravil moju dušu. Dnes chválím Pána za tento kríž, lebo bez neho by som nestretla živého Boha a zahynula by som v hriechoch naveky.

Drahí priatelia, nezahrávajte sa s okultnými praktikami. Sú cestou do pekla. Nech vám je moje utrpenie výstrahou. Aj vy si urobte generálnu spoveď; zrieknite sa démonských síl, ktorým ste sa v živote otvorili (veštenie, špiritizmus, jasnovidectvo, psychotronika, liečiteľstvo, reiki, homeopatia, horoskopy, akupunktúra, joga, bojové umenia, satan-

ská hudba, prijímanie duchovna z iných náboženstiev – budhizmus, hinduizmus, islam,...); odpustite ľuďom, ktorí vám ublížili, proste o odpustenie tých, ktorým ste ublížili vy a prijmite Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa. Ježiš žije a čaká aj na vaše úprimné pokánie!!! Kresťanský „folklor“ nás totiž nespasí!!!

Z.K.

Dost' času

Keď som sa obrátila, predstavovala som si, že aj s mojimi najbližšími to bude podobné. Ale prišlo sklamanie. Sestra sa druhý raz vydala a ani mama to nevnímala ako hriech. A synovec, ktorý mi bol ako vlastný syn, pretože ja som deti dlho mať nemohla, začal kšeftovať s drogami. Modlila som sa, hovorila s nimi, ale vždy to skončilo s tým, že som „fanatik“. Synovca som prosila, aby šiel k sv. spovedi, ale vždy sa vyhovoril, že nemá čas. Jediným útočiskom mi bola modlitba. Náš duchovný otec raz povedal: „Žiadna modlitba viery nie je zbytočná!“ A naozaj – potom prišiel deň, keď môjho synovca zatkla polícia pre podozrenie z prekupovania drog. Dôkazy nemali žiadne, ale aj tak ho zadržali – najprv v cele predbežného vyšetrovania a potom vo väzení. Hrozilo mu odsúdenie na 5-10 rokov. Nedovolili mu nič si so sebou vziať, iba na môj veľký údiv Bibliu, ktorú som mu priniesla. Neskôr mi povedal: „Aby som sa nezbláznil, čítal som ju.“ Tam mal dost' času. Predtým boli drogy, dievčatá, alkohol... Asi o mesiac šiel k sv. spovedi. Sám chcel. Ďalej ho vyšetrujú, ale je na slobode. Aj rodina sa prebra-

la: moja sestra ma poprosila o kajúci žalm (Ž 51), i mama sa začala modliť. Ak Boh niečo dopúšťa v našom živote, tak je za tým Jeho veľká láska k nám - hriešnikom. Volá nás k obráteniu.

Luba, N.R.

Ježišu!

Chcem sa s vami podeliť s malým svedectvom. Som na zárobkoch v Taliansku a spolu s jednou pani z Bieloruska sa staráme o jednu ťažko chorú babičku, ktorá ma Parkinsonovu chorobu. Musíme ju kŕmiť, ale jedlo jej často zabehne a aj sliny spôsobujú dusenie. Raz sa to znovu stalo – predklonili sme ju, triasli ňou – babka zmodrela, potom bola fialová. Napadlo mi: „Koniec. Babka zomrie.“ A naraz som začala hlasno volať: „Ježišu! Ježišu! Ježišu!“ Vo chvíli, keď som druhý raz zvolala to mocné Meno, babke odľahlo. Tú moju kolegyňu, ktorá je neveriaca, to tak oslovilo, že začala byť otvorená na Božie veci. Začali sme hovoriť o Bohu a čítať Bibliu...

Oľga

Každodenná situácia

Jedného dňa sme ja, mama, moja sestra a babka cestovali do vzdialeného mesta na našom starom „moskviči“. Naraz sa auto zastavilo a na mamine pokusy naštartovať nereagovalo. Vonku bol strašný lejak a z ľudí nikde nikto. Babka to strašne prežívala: „No robte niečo! To je strašné! Čo teraz?!“ My tri sme spokojne

sedeli a začali sme sa modliť bojovku. Počas bojovky prišla mame myšlienka: „Pane, keby tak zatelefonoval manžel...“ V tom čase bol na zárobkoch v Poľsku. Telefonoval len veľmi riedko, lebo je to drahé. A tu naraz zvoní mobilný telefón: Je to on!! Poradil mame, čo má robiť a o chvíľu sme bez problémov pokračovali v ceste. I pre našu babku to bola výborná skúsenosť, že s Bohom možno počítať v každodenných situáciách.

Veronika

Kde by som bola

„Ako žijem – znie výrok Hospodina, Pána – nemám záľubu v smrti bezbožného, ale v tom, že sa bezbožný odvráti od svojho spôsobu života a bude žiť. Od-

vráťte sa, odvráťte sa od svojich zlých spôsobov života! Prečo máte zomrieť...“ (Ez 33,11)

Jedného večera som si čítala vo svojej Biblii tieto slová a naraz začal Duch Boží skrže ne ku mne hovoriť. Vnímala som ich v súvislosti s mojím životom. Nejak som vedela, že tu nejde len o fyzickú smrť, ale o tú večnú, v pekle. V tom okamihu sa mi vybavila v spomienkach jedna situácia z detstva. S rodičmi sme šli k rieke a ja som sa veľmi chcela naučiť plávať. Pozorovala som iných a snažila sa ich napodobniť. Otec sa rozprával na brehu s kamarátom a mama odplávala ďalej. Keď sa vrátila, mňa nebolo ani na brehu ani medzi kúpajúcimi sa. Urobila poplach a vtedy niekto zahliadol pod vodou moje vlasy. Vy-

tiahli ma a po umelom dýchaní som prišla k sebe. S rodičmi sme vtedy do kostola nechodili, ani sme sa nemodlili, neboli sme praktikujúcimi kresťanmi. Ako blesk mnou prešla otázka: Kde by som bola, keby ma vtedy nezachránili?! A potom sa mi vybavili rôzne situácie z môjho života, kedy sa mohol nečakane ukončiť. V podstate som žila ako hazardér – na večnosť som nebola pripravená. A koľko bolo takých situácií, o ktorých ani neviem, že bol môj život na vážkach. A ako som sedela nad Bibliou celá v slzách, naplnila ma vďačnosť. „Bože, ďakujem Ti za Tvoje milosrdenstvo, že prišiel v mojom živote taký deň, keď som Ťa spoznala a prijala ako svojho Spasiteľa. S Tebou sa smrti nebojím!“

Irena

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá:

1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlia sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

– bývalý Západoslovenský kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
– bývalý Stredoslovenský kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
– bývalý Východoslovenský kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10–dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa ľosom určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10–dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7. 1997, Žilina)
Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcom i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodlujte Slovensko!“
Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.